

Како је та прослава протекла, исто у Нишу, поводом 1600 година тога Едикта, повезано је са царем Константином, који је рођен у томе граду, и како је та прослава била спонтана, дивна - окупљени само Православни народи, представници Православних држава, Православних Цркава, и све је то прошло у једном духу Свеправославном.

Ни једне једине речи није било о екуменизму, о католицизму, о било коме другом изван Православних. То је права прослава.

Ево, за сто година, рецимо, колико се ситуација у свету променила, и докле смо стигли, да ова 1700-годишњица Бог зна шта ће нам све донети.

Али, ја хоћу да верујем оно што је Господ рекао - да "Цркву његову ни врата паклена неће надвладати", да ће и то искушење бити савладано милошћу Божијом и благодаћу Божијом, и да ће и та годишњица проћи у знаку обједињавања Православних, победи Православља над сваком лажју, над сваком јереси, и над свејереси екуменизма.

Ово је припрема за то. Ове наше савремене катакомбе, ово окупљање по кућицама, указује на то.

Просто, историја се понавља - "ко има уши да чује нека чује, ко има очи да види нека види".

У сваком случају, то је пут Цркве Божије, пут Светих Отаца, пут толиких Исповедника и Страдалника за Веру Православну, за спасење душа својих, као што је Господ рекао - "ко хоће за мном да иде, нека се одрекне себе, и узме крст свој и иде за мном".

Ићи за Господом значи ићи на крст, на распеће, на страдање, на прогонство, јер компромиса нема и не може бити - између Истине и лажи, између Светлости и таме, између Бога и ђавола.

Ту постоји јасна линија преко које се не може и не сме прећи. Ко год мисли да је могуће измирити те супротности, он се налази на путу који не води у живот вечни него у вечну погибао.

Нека би дао Бог да се ово друштво умножава, да се диференцијација у нашем народу настави...

Верујте и знајте да ово што се догађа код нас прати цео свет, не само наша Дијаспора него и сви Православни народи.

Српска Црква је и кроз векове била у неку руку пример за чистоту Vere, и онда када су византијски цар и Патријарх и многи други ишли на склапање Уније са Римом, Српска Црква није у томе учествовала, није слала свога представника.

Па ето, можда и ово шаље поруку целоме свету да се не може ићи на компромис без граница.

Никакав компромис између Истине и лажи није могућ. Између праве Vere и било које јереси нема ништа заједничко.

Нека нам Бог даде свима снаге да издржимо и ово и све што Бог допусти; да буде на Славу Божију а на наше спасење.

Амин, Боже дај!